

Poština plačana v gotovini.

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Oblastne organizacije ptt. uslužbencev v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. Naročnina 24 Din na leto ozir. 12 Din za pol leta.
Naročnina se plačuje naprej. Oglaš po dogovoru.

Rokopise in vprašanja za pojasnila je pošiljati uredništvu „Poštnega glasnika“ v Ljubljani, Pred Prulami 1. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista Sv. Jakoba trg 3. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik VII.

V Ljubljani, dne 1. aprila 1927.

7. številka.

VIII. redna letna glavna skupščina

Oblastne organizacije poštних, telegrafskih in telefonskih uslužbencev v Ljubljani

se bo vršila

v nedeljo, dne 10. aprila 1927 ob 14. uri v salonu hotela Miklič v Ljubljani.

DNEVNI RED:

1. Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika.
2. Poročilo nadzorne komisije.
3. Izpremema pravil.
4. Določitev članarine za l. 1927.
5. Volitev predsednika in odbora.
6. Volitev nadzorne komisije.
7. Predlogi in vprašanja.

Če glavna skupščina ob napovedanem času ne bo sklepčna, se otvori pol ure kasneje ob vsaki udeležbi članov.

Joško Čampa:

Poštni dom.

Ko smo bili pred enim letom započeli akcijo za ustanovitev zadruga »Poštni dom«, smo v svojem optimizmu stavili na slovenske poštne nameščence prevelike nade. Te se žal niso izpolnile. Pričakovali smo takrat, da bodo sledile našemu pozivu tri četrtine slovenskih poštних nameščencev, v najslabšem slučaju pa vsaj dve tretjini. Toda danes, po enem letu, moramo s presenečenjem ugotoviti, da je podprla dosedaj to akcijo komaj ena četrtina vsega poštnega uslužbenstva v Sloveniji. Treba pa je priznati, da jo je podprla ta četrtina jako krepko, kajti število podpisanih deležev pri zadrugi »Poštni dom« je v primeri s številom združnikov precej visoko. To prihaja odtod, da so zavedni in požrtvovalni poštni uslužbenci, ki so se zbrali okrog svojega zasnovanega doma kakor marljive čebelice, podpisali po dva, tri, pet, mnogi celo po deset deležev. Ako bi pristopili k zadrugi s tako zavednostjo in požrtvovalnostjo, s tolikim idealizmom in ljubeznijo vsaj še dve četrtini poštних uslužbencev, bi bil materialni uspeh že tako velik, da bi mogli že skoro misliti na uresničenje tega načrta.

Živimo v času strašnega materializma in sebičnosti, ko se ljudje prerivajo in tepo med seboj na nelep način samo še za položaje in skupine in ko jim je hekuba vse drugo, kar bi nosilo pečat duševne plemenitosti in idealnih stremiljenj. Živimo v času, ko se stavijo samo zahteve in ko se smatra doprinasanje žrtev za slabost. Malo jih je, ki bi pomislili, da je nemoralno in nenaravno zahtevati in jemati, ne da bi po drugi strani dajali. Človeška družba je spojena med seboj in uravnana v svojem valovanju po izvestnih socialnih načelih in zakonih. Obstoj poedinca je nemogoč, ako se izolira in loči od skupnosti, skupnost pa obratno zopet ne sme in ne more prezreti posameznih individujev. To je jasno korist poštne domu, ko bi bilo treba le

in jasno bi moralo biti vsakomur tudi, da izvira iz tega socialnega zakona logična nujnost, ki pravi, da ne more nihče samo jemati, ne da bi hkrati tudi dajal. In če bje danes človeško družbo tako težak, obupen in strasten boj z življenjem, je to gotovo od tod, ker je porušeno razmerje v socialnih načelih, če so žrtve manjše od zahtev.

Državni nameščenci stavijo velike zahteve na svoje stanovske strokovne organizacije, ne čutijo pa dolžnosti, podpreti svoje organizacije materialno in moralno in istem sorazmerju. Zato ni čudno, če ni zaželenih uspehov. Realno življenje sloni na trgovskih in gospodarskih načelih. Iz nič se ne da ustvarjati. Kjer je konsument, tam mora biti še preje producent. Za produkcijo pa je potreba materialnih in moralnih vrednot.

Spričo velikih zahtev svojih članov so morale organizacije in ustanove poštних nameščencev razširiti in povečati svoj delokrog in svoje poslovanje. V zasilnih prostorih naših organizacij in gospodarskih ustanov je narastlo obratovanje v zadnjem letu tako zelo, da občutimo vsak dan bolj, kako so utegnjene in povezane proti našemu hotenju, našim načrtom in našim potrebam baš zavoljo pomanjkanja primernih lastnih prostorov. Tisti, ki imajo dnevno opravka pri naših organizacijah in ustanovah, in tisti, ki prihajajo pogosteje v naše sedanje društvene prostore Pred Prulami, vedo, kako se stiskamo v ozkih prostorih, in čutijo, kako silno in neobhodno potreben nam je poštni dom. Tja v tiste tesne prostore prihajajo vsak dan številni poštni uslužbenci do svojih društev, toda malo jih je, ki bi pomislili, da organizacije ne morejo ustrezati številnim zahtevam, če same nimajo kje vzeti. Kajte drugače bi ne bilo mogoče, da je na pr. na Ljubljani 1 še okrog 120 uradnikov, a še več nižjih uslužbencev, ki niso podpisali deleža za »Poštni dom«. Drugače bi tudi ne bilo mogoče, da vračajo z dežele poštni nameščenci dinarske bloke v

Ustanovni občni zbor

Sekcije poštних, telegrafskih in telefonskih uradnikov v Ljubljani

se bo vršil

dne 10. aprila 1927 ob 13. uri v salonu hotela Miklič v Ljubljani.

DNEVNI RED:

1. Poročilo pripravljalnega odbora.
2. Čitanje in sprejem pravil.
3. Določilo članarine za l. 1927.
4. Volitev predsednika, odbora in nadzorne komisije.
5. Predlogi in vprašanja.

Ustanovni občni zbor se mora vršiti, ker oblast ni potrdila pravil, ki so bila sprejeta na ustanovnem občnem zboru dne 16. januarja t. l., radi česar smo morali pravila popraviti v smislu navodil, ki smo jih dobili od oblasti.

Pripravljalni odbor.

malo truda in dobre volje, da bi razprodali tistih par blokov, ki so jih dobili. In kaj naj rečemo k dejstvu, da se najdejo cele skupine poštних nameščencev, ki to akcijo iz neumljivih razlogov kratkoma popolnoma ignorirajo, med tem ko trošijo na manj častnem polju silno energijo, ki je zavidanja vredna.

Za nami je občni zbor zadruga »Poštni dom«. Pri tej priliki naj še enkrat razmišljajo slovenski poštni nameščenci, ali hočemo izvesti dograditev svojega doma in se postaviti s tem častno ramo ob ramo s svojimi stanovskimi tovariši v drugih pokrajinah naše države, ali se pa postavimo Slovenci na sramotni oder stanovske nezavednosti. Končno naj vsak slovenski poštni nameščenec še pomisli: ali bo v bodoče mogel stopiti s tako nezavednostjo in s tako nezadovoljstvom pred svojo organizacijo, da se bori zanj, ko ji ni nudi niti toliko, da bi si mogla postaviti z združenimi močmi svojega članstva primeren dom?

Kajti vedeti je treba, da smo brez poštne doma obsojeni v kilavo življenje.

Naznanilo in poziv

bivšim članom Društva poštних upravnikov za Slovenijo.

Na občnem zboru našega društva, ki se je vršil 6. marca 1927 v Celju, se je sklenilo, da se radi enotnosti organizacije ptt. uslužbencev Društvo poštних upravnikov razpusti in da se priklopijo vsi člani tega društva k uradniški sekciji Oblastne organizacije ptt. uslužbencev v Ljubljani. Vsi dosedanjí člani razpuščenega društva naj v lastnem interesu pristopijo v OPO in naj nihče ne izostane, ker nam je v Oblastni organizaciji zajamčeno zastopstvo, ki bo še nadalje zastopalo težnje in pravice poštних upravnikov.

Premoženje razpuščenega društva, obstoječe iz 4 obligacij 7% državnega posojila in

ostanek v blagajni 155.40 Din, se izroči po sklepu občnega zbora zadrugi »Poštni dom«.

Bivši blagajničar razpuščenega društva razpošlje vsem bivšim članom Društva pošt. upravnikov položnico za plačilo članarine za prve tri mesece t. l. v znesku 30 Din. Imele bodo označbo »diploma za predsednika«. Po soglasnem in navdušenem sklepu občnega zbora se namreč pokloni bivšemu predsedniku tov. upravniku Lichtenekerju za njegove velike zasluge, požrtvovalnost in neutrudljivo delovanje v prid društva in članov skromna diploma. Zato naj se vsi bivši člani, ko prejmejo položnice, prej ko mogoče odzovejo s plačilom zneska.

Za prejšnji odbor:

Fr. Pavšič, bivši tajnik.

Dopisi.

† MARIJA KLAVORA.

Kakor je bilo v »Poštnem glasniku« že kratko javljeno, je dne 1. februarja t. l. po kratki in mučni bolezni umrla v ormoški bolnici tovarišica Marija Klavora, uradnica pošte Sv. Lenart v Slov. goricah. Smrt res ne izbira. Kdor je pokojnico poznal, — vedno veselo in življenja polno — in jo je še videl v zadnjem mesecu pred smrtjo, ta pač nikakor ni mogel doumeti, da je ni več žive med nami. V cvetu mladosti zapustiti svoje — naši Mariji gotovo ni bilo lahko.

Že začetkom januarja je pokojnica pričela tarnati in tožiti. Naša tovarišica pa ni bila ena izmed onih, ki za vsako malenkost legajo v postelj, zahtevajo bolniške dopuste itd. Vstrajala je kljub vsem bolečinam v naporni službi, katero sta dalj časa zaradi dopusta druge uradnice opravljala z upravnikom sama. Tolažila in bodrila se je, da se podvrže operaciji, čim nastopi službo odsotna tovarišica. V res preveliki službeni vestnosti je prihajala v urad s 40 stopinjami vročine. Svojo skrbno mater, ki jo je silila k zdravniku, je tolažila: »Še malo, pa pride ona z dopusta in obrnem se do zdravnika.« Toda usoda je hotela drugače. Odsotna uradnica si je podaljšala dopust. Pokojnica je garala dalje, dokler je niso vse onemogle prepeljali v ormoško bolnico, kjer so jo operirali na slepiču, toda prišla je — prepozno.

Pogreb, ki je pričal o njeni splošni priljubljenosti, se je vršil dne 3. februarja pri Sv.

Lenartu v Slov. goricah. Na zadnji poti so jo poleg mnogobrojnega občinstva spremili k večnemu počitku tudi zastopnik mariborske krajevine skupine pošt. uradnikov, stanovski tovariši in tovarišice od Sv. Lenarta, Sv. Trojice, Sv. Jakoba in Sv. Jurija v Slov. goricah. Pevski odsek Lenarškega Sokola ji je v slovo zapel dve v srce segajoči žalostinki.

Nebroj vencev in šopkov je pokrilo mrzlo gomilo kot dokaz, da je bila pokojnica res vsestransko priljubljena. Saj je hotela vsem le dobro, nikomur slabo. V službi je bila z vsakomur vljudna in postrežljiva do skrajnosti.

Draga tovarišica Marija! Vsi, ki smo Te poznali, Te ohranimo vedno v najboljšem spominu. Tvoji zadnji želji Ti ustreže žalostna mamica, ki Ti postavi na spomenik z napisom: »Tu počiva kot žrtev svojega poklica Marija — — — — —«

ŠE ENKRAT O PREMESTITVAH.

Še noben članek ni tako globoko posegel v današnje razmere pri pošti glede na različna politična in nepolitična premeščanja osebja in glede na razvrstitev službe, kakor je to storil članek »O premestitvah« v zadnji številki »Poštnega glasnika«. Kar velja tam za uradništvo, velja tudi za nižje uslužbenstvo.

Razveselili smo se, ko smo čitali tako odkritosrčno sodbo odličnega pisca omenjenega članka. Z zadovoljstvom smo ugotovili, da ta članek z malimi izjemami vse osebje odobrava. Splošno mnenje je, da se mora po tej poti dalje delovati, dokler se ne odpravi zlo, ki ga članek biča. Večini je zlasti ugajala priporočba, da naj se depolitiziramo, in pa graja onim, ki pod okriljem članstva različnih narodnih in telovadnih društev izkoriščajo položaj v svoje osebne koristi, na škodo drugih uslužbencev.

Članek je prav posebne važnosti za Maribor, kajti ravno v Mariboru najbolj občutimo nesrečo strankarstva v službenih razmerah. Poznamo uslužbenca, ki nosijo po tri legitimacije različnih političnih strank, samo da si krijejo zaledje in v kalnem ribarju na škodo onih uslužbencev, ki ne pripadajo nobeni politični stranki. Drugi se zopet delajo za velike narodnjake, pa nimajo s pravim nacionalizmom druge skupnosti, kakor da nosijo znake tistih narodnih društev in da plačujejo članarino. In ravno ti ljudje uživajo

vse ugodnosti. Njim se vse veruje in oni tvorijo kader privilegirancev. Nočemo za enkrat globlje razpravljati o tem, ker oni, katerih se to tiče, nas že razumejo. Povemo pa, da ne bomo več mirno prenašali protežiranja, najmanj pa takega, ki izvira iz strankarstva. Če bo treba, bomo prihodnjič bolj jasno govorili in razkrinkali vsakega, ki ovira naš stanovski pokret. Organizacija pa naj vztraja na začrtani poti, dokler ne zatremo tega partizanskega zla. Pika.

KDAJ PRIDEMO POŠTARJI DO DOBRIH URADNIH PROSTOROV?

Razen železniških uradnikov moramo državni uslužbenci poslovati po veliki večini v slabih, za uradnika kakor tudi za državno službo samo nepristojnih lokalih. A med vsemi državnimi nastavljenici smo potaknjeni po najslabših luknjah ravno pošt. uslužbenci. Ker smo poštarji čestokrat zaposleni v teh beznicah tudi v ponočnem času, smo zaradi nezdravih, temnih in vlažnih lokalov še posebno prizadeti. Orožniki in financarji bivaajo splošno v boljših hišah. Poslovanje v vlažnih zatohlih brlogih je prava muka zlasti v zimski dobi. Moj urad smo prenesli v zadnjih letih dvakrat. Žal, da sem moral zamenjati obakrat boljši lokal za slabšega. Kam pridemo, če se odločilni činitelji vbodoče ne pobrigajo za lokale, ki ustrezajo higieni in pošt. uradovanju? Človek v mokrem, mrzlem in mračnem brlogu je kakor, bi bil živ pokopan. Koliko mladih, čilih in čvrstih uradnikov si nakoplje v takih beznicah smrtno kal, da morajo v zgodnji grob, ko so še željni sveta in življenja. Komisar, ki je kontroliral moje uradno poslovanje, je odkrito priznal, da bi ne zdržal v tej beznici štirinajst dni. Ubo-ga poštna para pa mora leto in dan. A vsi naši klici in vzdihli iz teh temnic so glas vpijočega v puščavi. Žalostna nam majka!

Organizacijsko gibanje.

OBČNI ZBOR

Osrednjega društva nizjih pošt. in brzojavnih uslužbencev za Slovenijo.

Dne 20. februarja t. l. se je vršil občni zbor društva, ki je bil dobro obiskan, če tudi so imeli glasovalno pravico le delegatje.

Predsednik tov. Grušen otvori zborovanje, pozdravi vse navzoče, posebno delegate krajevnih skupin, zastopnika ravnateljstva gosp. Stano-

Ljubljanska pošta.

(Nadaljevanje.)

3.

Ko so v Avstriji začeli graditi železnice, so polagoma turdi pošto prevažali v železniških vozeh. Proga Dunaj-Ljubljana-Trst se je gradila v etapah; l. 1849. je pripeljal prvi vlak iz Celja v Ljubljano, l. 1856. je vozil že do Postojne in naslednjega leta do Trsta. L. 1857. obratuje že pošt. ambulanca Dunaj-Trst. Še so vozili pošt. vozovi po cestah na Beljak in Celovec, v Novo mesto in Karlovec, Kočevje, Kamnik in na Vrhniko, dokler jih ni spodrinila lokomotiva tudi tu, na gorenjski progi do Trbiža 1871, do Beljaka 1874, na kamniški 1890, kočevski 1893, novomeški 1894.

Za posredovanje med železniškimi (ambulančnimi) poštami in krajevnimi poštami uradi so ustanovili na važnih križiščih nove, kolodvorske pošte. Taka pošta je bila ustanovljena tudi na ljubljanskem južnem kolodvoru (Ljubljana 2). Ustanovne letnice nisem mogel dognati, ohranjene pa so na tem uradu listine, ki dokazujejo, da je 1852. pošta že uradovala. Do l. 1894. je bila pod nadzorstvom nadupravitelja ljubljanske pošte, ko je

bila s tem letom uvedena prekartirna služba, je postala samostojna.

Ko so začele voziti železnice blago in ljudi, je bilo treba revidirati pošt. pravo (regal). Pošta je morala od svojih pravic mnogo popustiti. V Avstriji se je deloma to zgodilo že l. 1837. s pošt. zakonom, ki je potrdil pošti staro izključno pravico prometa za pisma in periodične spise (časopise in tiskovine), ni pa ji več dal take pravice za denar in zavitke. Za prevažanje potnikov je pošt. zakon pustil pošti še stare pravice, ki pa so veljale samo do l. 1865., ko je izšel nov zakon o periodičnem prevažanju potnikov. Ta prepoveduje sicer ustanavljati podjetja za prevažanje potnikov po pošt. cestah, t. j. na cestah, kjer so poštne postaje (za menjavo konj), toda dovoljenje ustanavljati taka podjetja na deželnih cestah, rekah, jezerih in na morju, podvržena so le obrtnim predpisom, oziroma vodnim zakonom.

Razmerje med železnico in pošto se je uredilo s posebnim koncesijskim zakonom l. 1854.

4.

Brzojav je Avstrija sprejela v drugi polovici leta 1846. in ga obdržala v državni upravi, ker že naslednjega leta je bil razglašen telegrafski regal. Do leta 1850. je služil brzo-

jav sploh samo državi, oddajale so se le državne brzojavke, s tem letom so šele odprli brzojav za splošni promet.

Državnega brzojava se je prva desetletja posluževala tudi železnica; ko pa je število železniških prog naraslo, so dobile železnice svoje brzojavne linije. Glede na telegrafski regal je bilo treba urediti razmerje med državnim in železniškim telegrafom, zato so se leta 1876. obe upravi pogodili tako, da gradi, vzdržuje in nadzoruje železniške brzojavne proge uprava državnega telegrafa na račun in stroške železnice, ta pa jih uporablja v svoje prometne namene. Določeno je bilo nadalje, kdaj se sme tudi država posluževati železniškega brzojava in koliko sme železniški telegraf služiti tudi za splošni promet.

Kakor železnice, tako so se tudi državne brzojavne proge gradile v etapah in sicer so brzojavne žice razpenjali istočasno s graditvijo železnic tik ob progah. Stranske zveze ob cestah so uvedli veliko pozneje. Proti Ljubljani so začeli napeljavati brzojav leta 1848., ko so podaljševali železniško progo iz Celja proti Trstu. Naslednjega leta je imela Ljubljana že brzojavno postajo.

Leta 1850. so bile železnice, pošta in brzojav uvrščene pod vrhovno upravo generalne direkcije za prometne ustanove (Communi-

jeviča in predsednika OPO, gospoda Jakšeta. V kratkih besedah očrta delovanje društva v minulem poslovnem letu. Spominja se umrlih tovarišev in soproj družstvenih članov. Umrli so, 15. januarja Dolenc Andrej iz Celja, 17. maja Heller France iz Zg. Sv. Kungote, 24. maja Weissbacher Anton iz Maribora, 1. junija Kociper Ivan s Ptujске gore, 8. junija Sonc Albin iz Maribora, 26. julija Žvanut Franc iz Ljubljane in 13. sept. Oblak Drago iz Ljubljane. Umrle so tudi soproge tovarišev Zupana v Trzinu, Šiškota v Krškem in Vrabiča v Mariboru. V znak sožalja se dvigne prisotni s sedežev.

Društvo je v raznih društv. zadevah na merodajnem mestu večkrat interveniralo in deloma dosegla zaželjeni uspeh, ki mora v sedanjih razmerah biti zadovoljiv.

Poslalo je tudi več spomenic na razna mesta, ki pa so žalobog le deloma dosegle svoj cilj. Tako tudi glede obleke. Društvo je zahtevalo, da naj se službena obleka izdeluje na sedežu posameznih direkcij. V sled nerazumevanja v Beogradu pa doslej tega ni moglo doseči.

Društvo si je tudi prizadevalo, da se popravi položaj reducirancev, ki so bili reaktivirani, in so vkljub temu, da so bili poprej zvaniki, pri ponovnem sprejetju v službo dobili čin služiteljev. To je po naši sodbi nesocialno in nepravilno. Kajti, če so bili poprej zvaniki in se jim je ob ponovnem sprejemu v službo štela vsa prejšnja službena doba kakor tudi stopnja osnovne plače, bi morali dobiti tudi svoj prvotni čin. Društvo pa ne odneha, dokler se ta krivica ne popravi.

Osrednja zveza se je reorganizirala in napravila nova pravila, ki vsaj deloma odgovarjajo sedanjim razmeram. Sedanje organiz. razmere in naš neurejeni stanovski položaj nas silijo, da se društvo včlani v Osrednjo zvezo, ker postanemo na ta način tudi člani Glavnega seveza v Beogradu. Če hočemo zastopstvo v OZ in v Gl. savezu, kar je neobhodno potrebno, se moramo včlaniti v Zvezo drž. nameščencev. Ta zveza zahteva od vsakega posameznega člana in za vsak mesec 1 Dinar članarine. Naše društvo pa ne more izhajati s sedanjo članarino, če hoče obdržati blagajno na sedanji višini. Zato se mora članarina zvišati od sedanjih 5 na 6 Din mesečno. To povišanje bi naj stopilo s 1. aprilom 1927 v veljavo, ker se bo društvo s tem dnem včlanilo v Osrednjo zvezo. Če pristopijo v OZ še ostali nižji uslužbenci, se bodo ti prispevki sčasoma znižali.

Krajevne skupine so v minulem letu delovale razen ene zadovoljivo, zakar jim predsednik izreka zahvalo.

Iz tajniškega poročila je toliko omeniti, da je društvo v minulem letu delovalo za ustanovitev enotnega saveza nižjih poštinih in brzojav. uslužbencev, ki bi deloval v sporazumu z OPO

in Savezom v Beogradu za zboljšanje gmotnega in socialnega položaja. Zaradi nerazumevanja tovarišev v ostalih pokrajinah se nameravana zveza ni mogla ustanoviti, kar je obžalovanja vredno.

Od več strani se slišijo glasovi, da »Poštni glasnik« ne odgovarja našim zahtevam. »Poštni glasnik« je strogo stanovski list in eden od najboljših strokovnih listov v Sloveniji. Žal da se ga tovariši ne poslužujejo in ne pošiljajo dopisov. Dopisovanje je vsakemu prosto, uredništvo pa tudi želi, da bi dobilo več gradiva, ker bi postal tako list popularnejši. Žalostno je dejstvo, da je od 750 organiziranih tovarišev — nižjih uslužbencev naročenih na naše strokovno glasilo le 340. Morali bi pa biti vsi naročniki edinega slovenskega stanovskega in strokovnega lista »Poštni glasnik«.

Zelo važnega pomena bi bila ustanovitev bolniškega fonda, ki bi bil za nas vse neprecenljive vrednosti. Bolniški fond bi se lahko ustanovil z malimi denarnimi prispevki, treba je le malo dobre volje.

Služitelji po sedanjem zakonu ne morejo doseči čina zvanikov. Ta »nemožnost« se pa izvaja le v prečanskih krajih. Zato je treba energičnega dela, da se ta krivica služiteljem popravi.

Koristni bi bili tudi sestanki z drugimi sorodnimi organizacijami. Članstvo po večini misli, da je s plačilom mesečne članarine storilo že vso svojo dolžnost. To pa ni resnica. Če je plačalo članarino, si je s tem pridobilo samo pravico do članskih ugodnosti, ki jih društvo nudi, ni pa s tem še pripomoglo, da bi društvo tudi v organizatoričnem pogledu napredovalo.

Za prospeh našega položaja in napredka mora sodelovati vse članstvo, ker le takrat bo imelo društveno vodstvo gradiva za iniciativno delovanje, ako bo imelo in dobivalo opore in pomoči od društva. Ne zadostuje samo kritiziranje, temveč je potrebno, da vsi pomagajo pri graditvi naše boljše bodočnosti.

Iz blagajniškega poročila je razvidno, da je blagajna v minulem letu le nekaj napredovala. Društvo je imelo v minulem letu 65.484,12 Din dohodkov in 50.320,88 izdatkov. Premoženje znaša ob zaključku leta 67.882,33 Din. Predsednik nadzorstva tov. Jeršek poda poročilo o blagajniškem poslovanju, ki je bilo v vsakem oziru hvalevredno, nakar se je odboru dala razrešnica.

Po čitanju osnutka novih pravil, ki jih občni zbor z malimi izpremembami v načelu sprejme, odredi predsednik odmor.

Po odmoru so se vršile volitve, pri katerih je bil izvoljen za leto 1927 sledeči odbor: Predsednik Gruden Martin, podpredsednik Martinšek Franc, tajnik Dvoršak Vinko, namestnik Jereb Maks, blagajnik Engelmann Anton, namestnik Sedej Slavko; odborniki: Klančar

Vinko, Bezjak Martin, Martinšek Pavle, Tome August, Žužek Jože, Boh Anton, Mohorčič Andrej in Kariž Albert. Nadzorstvo: Bizovičar Josip, Grbec Franc, Smolnikar Jakob, Kovačič Franc in Kučlar Matija.

Pri slučajnostih se je razvila živahna debata, ki je pa mirno potekla. Sklenilo se je, da se zviša s 1. aprilom 1927 članarina od 5 na 6 Din mesečno, ker bo moralo plačevati društvo za vsakega člana po 1 Din članarine Osrednji zvezi. Pogrebni prispevek ostane 500 Din, kakor lani. Ravno tako tudi ostane redna bolniška podpora za 200 dni v letu po 5 Din dnevno.

Delegate krajevnih skupin plača blagajna Osrednjega društva dvakrat na leto. Razpoložljivo imetje se bo nalagalo na obresti pri Gospodarski zadrugi poštinih nameščencev.

Govorilo je več tovarišev, od katerih omenjamo tov. Martinška, ki je s svojim izvajanjem vzpodbujal na složno in agilno delo, opozarjajoč, da nas čaka še obilo dela in truda, preden bomo mogli zboljšati naše mizerno stanje, ki se nam obeta še poslabšati.

Zastopnik pošt. ravnateljstva gospod Stanojevič je obljubil, da bo naše težnje podpiral na merodajnem mestu, ker smatra, da so povsem upravičene, in želi, da bi društvo imelo obilo uspeha od današnjega zborovanja.

Predsednik OPO gospod Jakš je v daljšem govoru očrta pomen in reorganizacijo Zveze poštinih organizacij ter ustanovitve OPO. V svojem izčrpnem izvajanju je vzpodbujal na solidno skupno delovanje vsega osebja, za kar je žel viharo odobravanje.

Zborovanje je predsednik zaključil ob 20. uri, nakar se je razvil družabni večer, ki je potekel v ugodnem razpoloženju do odhoda zunanjih delegatov na kolodvor.

Zaradi pomanjkanja prostora nismo mogli dati v natis celotnega zapisnika. Zato izide v eni prihodnjih števil »Poštne Glasnika« poseben članek o občem zboru našega društva.

Tajništvo Osr. dr. nižjih usl.

ZAPISNIK

odborove seje OPO od 12. marca 1927.

Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnje seje. 2. Dopisi. Izprememba pravil. 4. Glavna skupščina OPO. 5. Poročilo predsednika. 6. Predlogi in vprašanja.

1. Zapisnik zadnje seje se prečita ter se brez ugovora sprejme.

2. Zveza državnih nameščencev priporoča državnim nameščencem, da podpišejo godstotno posojilo mestne občine za zgradbo stanovanjskih hiš. Predsednik to akcijo tudi poštinih nameščencev toplo priporoča. — Zagrebška Oblastna organizacija nas vabi na svojo glavno skupščino, ki se bo vršila 3. aprila t. l. Odbor sklene, da se udele-

cationsanstalten), ki je bila pridružena ministrstvu za trgovino, obrt in javne zgradbe. Vsaka navedenih panog je imela svojega generalnega direktorja, zato sta se tudi pošta in brzojav upravljala ločeno, vendar so imele vse tri panoge skupen naredbenik »Verordnungsblatt für Posten, Eisenbahnbetrieb und Telegraphen«.

V drugi polovici petdesetih let preide pošta in brzojav pod finančno, leta 1862. pa pod novo trgovinsko ministrstvo. Ravnateljstvo državnih telegrafov na Dunaju prevzame vrhovno upravo nad brzojavom, niemu podrejeni so brzojavni inspektorati v pokrajinah. Tako je ostalo do leta 1872., ko sta prešla pošta in brzojav pod skupno centralno upravo III. sekcije trgovinskega ministrstva nazvano »Sekcija za pošte in telegrafe«. V nižji instanci pa ostaneta pošta in brzojav še ločena, le da se brzojavni inspektorati izpremene v brzojavna ravnateljstva. Ločeni so tudi naredbeniki; za telegraf so izdajali »Verordnungen für die österreichischen Telegraphenämter«. Šele leta 1884. je spojitev popolna, brzojavna ravnateljstva so se združila s poštinih, enako tudi uradi.

Ljubljanski brzojavni urad je posloval spočetka v Gosposki ulici št. 213. v Pongračevi hiši (kjer je danes Narodna kavarna), pozneje

pa baje v Frančiškanski ulici št. 10 (danes hiša Trgovske banke). Leta 1884. se je preselil v poštino poslopje.

5.

Poštni promet je začel v drugi polovici 19. stoletja silno naraščati, ko se je s povzdigo kulture ter z razcvitom trgovine, obrti in industrije pojavil splošen napredek. K temu so pripomogle tudi nove panoge, ki so jih drugo za drugo uvajali v službo pošte in sicer:

1850. poštne nakaznice in zaprta denarna pisma.

1860. povzetje v paketnem prometu.

1869. poštne dopisnice (izumitelj koroški rojak dr. Emanuel Hermann).⁶¹

1878. z ustanovitvijo svetovne poštne zveze (poština kongresa v Bernu 1874. v Parizu 1878), vrednostna pisma.

1881. poštne nakaznice in pakete v mednarodnem prometu (konferenca v Parizu 188).

1882. poštne naloge.

1883. hranilni in čekovni promet.

1885. povzetje za vrednostna pisma in brzojavne nakaznice v mednarodnem prometu (kongres v Lizboni).

⁶¹ Fr. Šemrov: Zur Geschichte der Postkarte — Laibacher Zeitung, 1915, št. 294—5.

1891. mednarodno časopisno službo (kongres na Dunaju).

1892. povzetje za priporočene pisemske pošiljke v notranjem in mednarodnem prometu.

Velika olajšava za poštino službo je bila nova znižana pisemska tarifa (1866), točna določitev poštinske prostosti s posebnim zakonom (1865) in uvedba sumaričnega kartiranja pri pisemski pošti (1895).

6.

Od leta 1846. je bil nadupravitelj na ljubljanski pošti Anton Hoffman, član akademije znanosti dei concordii v Rovigo in ustanovitelj Luizine kopališča na Bledu.⁶² V 60. letih je upravljala ljubljansko pošto upravitelj Josip Weiglein, v 70. nadupravitelj Vincenc Habberger; od leta 1880. do 1890. je bil nadupravitelj Avgust Pressl, od 1890. pa Matija Šorli.

Leta 1850. preneha dvorna komora kot vrhovna oblast za pošto, dvorno poštino nadupraviteljstvo preneha biti upravna centrala in poština nadupraviteljstva so izgubila administrativni delokrog, katerega so prevzela s tem letom poština ravnateljstva.

⁶² P. v. Radics: Post in Krain, str. 82.

(Dalje prihodnjič.)

žita te skupščine od strani naše organizacije dva delegata, eden za uradniško skupino in drugi za skupino nižjih uslužbencev. — Veliki župan ljubljanske oblasti sporoča z dopisom, da ne odobri pravil Obl. organizacije, ker da ne odgovarjajo društvenemu zakonu.

3. Glede na to, da je oblast naša pravila zavrnila, je potrebno sestaviti nova pravila oziroma izpremeniti stara. Odbor razpravlja o treh predlogih, ki jih stavijo tov. Ferluga, Martinšek in Čampa. Ker je z izpremembo teh pravil zvezana tudi izprememba pravil posameznih sekcij, sklene odbor, da naj skliče predsednik v prihodnjih dneh ožji sestanek glavnih funkcionarjev OPO in obeh sekcij, da sestavijo nov osnutek pravil, ki se predloži prihodnji odborovi seji v odobritev.

4. Zaradi neodbitve društvenih pravil in zaradi tega, ker bo 3. aprila t. l. glavna skupščina zagrebske organizacije, izpremeni odbor sklep prejšnje seje ter preloži skupščino OPO na 10. aprila t. l. ob 14. uri v Mestnem domu. Ob enem sestavi dnevni red skupščine ter določi primeren znesek za pogostitev gostov izven Slovenije. Povabijo naj se Savez, vse oblastne organizacije, ravateljstvo, Zveza državnih nameščenecv in časnikarji.

5. Glede na pozno uro in na to, da bo v prihodnjem »Poštnem glasniku« objavljeno obširno poročilo o uspehih predsednikovega potovanja v Beograd, poda predsednik samo najnujnejša pojasnila na vprašanja nižjih uslužbencev. Predsednik prosi, da naj članstvo potrpi, dokler ne izide list. Tam objavljeno predsednikovo poročilo naj pazljivo prečitajo, in če ne bo komu kaj jasno, naj vpraša na prihodnji seji.

6. Blagajnik Martinšek poda bilanco trenutnega blagajniškega stanja OPO. Glede »Uradnega lista« sklene odbor, da plača organizacija naročnino tudi še za naprej. Končno poziva tov. Martinšek na obilno udeležbo obnega zbora zadruga »Poštni dom«, ki se bo vršil 19. marca t. l.

Predsednik nato zaključil sejo ob 23. uri.

VESTNIK SEKCIJE PTT. URADNIKOV.

Plačilo članarine. Da ne pridemo zaradi nedovršene reorganizacije v zastoje, prosimo, da nakažejo člani Sekcije ptt. uradnikov, ki nimajo naših položnic, članarino za mesec april t. l. po čekovni položnici, ki jih prodajajo pošte. Številka našega računa pri poštni hranilnici je 11.761. Člani, ki spadajo pod celjsko ali mariborsko krajevno skupino, naj nakažejo članarino po nakaznici, ki jo dobe od svoje skupine. Članarina znaša mesečno 10 Din za vsakega člana brez izjeme, torej tudi za pogodbene poštarje. V mesecu aprilu razpošljemo vsem ptt. uradnikom okrožnico z navodili, kako se bo v bodoče plačevala članarina. Da ne bo nepotrebnega dela z reklamacijami in urgiranjem, prosimo, da članarino za mesec april t. l. sigurno in točno poravnajo vsi člani. Ker je uradniška sekcija nova organizacija, ne plačajo ptt. uradniki, ki so bili do pristopa v Sekcijo člani kakšnega drugega društva, nikake pristopnine. Za člana bomo smatrali vsakogar, ki plača članarino za mesec april t. l.

Kandidati, ki so delali v marcu t. l. pripraviški izpit, naj nam vrnejo pripomočke. Od 68 kandidatov nam je vrnilo pripomočke samo pet ali šest, imamo pa že polno prošelj od pripravnikov, ki se priglasijo k prihodnjim izpitom, a jim ne moremo postreči. Novih pripomočkov pa tudi ne moremo založiti, ker so izdatki preveliki. Mnogi so pripomočke zavrgli, raztrgali itd., kar je skrajno brezobzirno in vse graje vredno. Ako se bo to ponavljalo, v bodoče ne bomo več dajali pripomočkov, ali pa samo proti plačilu. Imejte torej obzirnost s svojimi tovariši, ki niso še napravili izpita!

V zahvalo za pripomočke, ki jih je nudila Sekcija kandidatom za pripraviške izpite, so poslali: Heda Kočvarjeva in Gizela Gumilarjeva po 100 Din, Avrelia Šafaričeva, Lavra Ribaričeva in Olga Kramarjeva po 50 Din. — Hvaležnim članicam iskrena hvala.

Objavi mariborske krajevne skupine.

1. Darovi. Predstojnik pošte Sv. Lenart v Slov. goricah nam je poslal poleg članarine še 32 Din kot prostovoljni prispevek. Tovarišica Matilda Trstenjakova je pa poslala 100 Din za »Poštni dom« mesto cvetja na grob umrli tov. Mariji Klavara. — Najlepša hvala.

2. Seznam članstva. Ker moramo predložiti kraj. skupina svoji centrali točen seznam članov, pozivamo tovariše, ki še niso poravnali članarine, da

to nemudoma store. Na vsako položnico je treba vedno zapisati, za kaj se denar pošlje. Naš račun pri poštni hranilnici ima številko 14.738 (Krajevna skupina Sekcije ptt. uradnikov v Mariboru). Bodi mo povsod in vedno točni!

GLAVNE ZAHTEVE NIŽJIH USLUŽBENCEV.

V smislu obnega zbora »Osrednjega društva nižjih poštinih in brzojavnih uslužbencev« je izročil predsednik Oblastne organizacije Jugoslovenskemu klubu in drugim merodajnim faktorjem sledečo spomenico:

1. Zvaničniki-certifikatisti in zvaničniki-bivši poštini poduradniki s strokovnimi izpiti naj bi se prevedli v III. kategorijo.

2. Zvaničniki-bivši podčastniki s 15 leti vojaške službe naj se prevedejo v smislu čl. 7. uradn. zakona v III. kategorijo. Ta ugodnost se kljub prošnjam ne prizna nobenemu poštenu zvaničniku.

3. Pred zakonom je bilo vsakemu služitelju omogočeno, da je po dobro prestanem strokovnem izpitu postal poduradnik. Po novem zakonu se zahtevata za dosego zvaničniškega čina 2 razreda gimnazije. Na ta način je onemogočeno vsako napredovanje služiteljev. Zato naj bi se črtala predpisana 2 razreda srednje šole, ki sta za stroko brez pomena, ter naj se zopet uvedejo za služitelje strokovni tečaji in izpiti, po katerih bi mogli napredovati za zvaničnike.

4. Hitreje nakazovanje pokojnin pri izstopu iz aktivne službe v pokoj in hitreje izplačilo posmrtnine vdovam po umrlih uslužbencih.

5. Službena obleka nižjim poštinih uslužbencem se ne podeljuje redno, kakor predpisuje pravilnik o službeni obleki. Blago za sezono 1926--1927 leži še vedno v ekonomatu zagrebske poštne direkcije. Zaradi spora med upravo in dobaviteljem trpe poštini uslužbenci. Službena obleka naj bi se izdelovala za vsako ravateljstvo posebej, na sedežu tiste direkcije.

6. Ambulančne dnevnice za poštne služitelje naj se izenačijo z onimi, ki jih imajo zvaničniki.

7. Zvišanje nočnih pri vseh panogah poštne službe enako za zvaničnike in služitelje na 10 Din.

8. Reduirani bivši poduradniki, kateri so bili ponovno sprejeti v poštino službo, so se prevedli kot služitelji. Glede na to, da se jim je ob ponovnem vstopu računala vsa prejšnja službena doba in osnovna plača, bi morali dobiti tudi svoj prvotni službeni čin. Zato naj bi se prevedli za zvaničnike.

9. Čl. 109. uradniškega zakona se za nižje poštne uslužbence ne izpolnjuje. Letni odmori se zvaničnikom in služiteljem sploh ne dajejo ali pa v manjši izmeri, kakor jim to zakon zagaranjuje.

10. Napredovanje zvaničnikov in služiteljev v višje položajne skupine. Dogodil se je slučaj, da je bila odbita prošnja za napredovanje v 2. skupino zvaničnikov, ki je vzel svojim 12 službenim letom še vedno v pripraviški skupini.

(Opomba uredništva: Točko 2. smo pojasnili v zadnjem »Poštnem glasniku«, točka 3. bo skoro ugodno rešena, točka 10. pa je med tem že ugodno rešena (glej današnje »Osebnosti«).

To in ono

Današnja številka obsega 6 strani. To je letos — torej v 3 mesecih — že 3. številka s 6 stranmi. Ta nameček nas stane vsakokrat 450 Din, za kar ne dobimo niti pare. Gradiva je vedno dovolj in preveč, tako da bi lahko vsaka številka izšla na 6 straneh. Toda pri sedanjem številu naročnikov blagajna tega ne dopušča. Če ne bo na letošnji glavni skupščini 10. aprila t. l. med članstvom toliko umevanja, da bi sklenilo za vse člane OPO obvezno naročnino za »Poštni glasnik«, je to letos zadnja številka, ki je izšla na več kot 4 straneh.

Osebnosti. Z današnjo številko smo uvedli novo stalno rubriko »Osebnosti«. To bo gotovo razveselilo vse naše naročnike in bralce. Direkcijske okrožnice ne prinašajo osebnih izprememb. Vestnik pa zelo kesno, zmešano in netočno, zato bodo osebnosti v »Poštnem glasniku« zelo prav prišle. Ker so popolnoma točne in zanesljive, se lahko po njih popravlja »Stalež osebnosti«.

Današnji »Uradni kotic« je velevažen za vse tovariše in tovarišice, ki službeno potujejo ali se selijo. Naši člani so zaradi nepoznanja predpisov in radi brezbriznosti oškodovani za težke tisočake pri povračilu potnih in selitvenih stroškov, ker zna malokdo stroškovnik popolnoma pravilno sestaviti. Obširno in točno razpravo o potnih stroškovnikih,

ki bo izhajala skozi par števil, pazljivo prečitajte, »Poštne glasnike« pa shranite, bodo prej ali slej prav prišli vsakomur.

Za tiskovni sklad »Poštne glasnika« so nadalje darovali: Krajevna skupina nižjih uslužbencev v Mariboru lani 100 Din (objava v listu pomočnega izostala), za l. 1927 zopet 100 Din (skupaj torej 200 Din — živeli!), tvrdka Ambrožič in drug v Ljubljani 100 Din, tvrdka I. C. Mayer v Ljubljani 50 Din, tvrdka Ciuha in Jesih v Ljubljani 20 Din, tovariši Olhofer, Trebec in Palčič, zvaničniki pošte Rakek, pa ponovno znesek 15 Din. — Vsem darovalcem izrekamo najprišrenejše zahvalo.

Avstrijska pošta ima vsega vkup 28.784 nastavlencev. V letu 1925 so odpravili 534 milijonov tuzemskih, 239 milijonov inozemskih ter 49 milijonov tranzit. pisem. pošilk. V brzojavni službi se je odpravilo v tuzemstvo 1.861.236, v inozemstvo 1 milijon 813.980, iz inozemstva sprejelo 1.841.028 brzojavk. Telefonskih pogovorov je bilo v tuzemstvu 6.931.808, v inozemstvo pa 1.069.900, iz inozemstva pa 1.191.788.

Popravek. V zadnji številki našega lista je v drugi koloni članka »Ljubljanska pošta« pred odstavkom »1.« pomotoma izostal napis »B. V dobi železnice in brzojava«. Čitatelji naj ga naknadno pripišejo, ker za razumevanje je ta oznaka potrebna.

Gospodarstvo.

OBČNI ZBOR GOSPODARSKE ZADRUGE.

Dne 13. februarja se je vršil v Ljubljani redni občni zbor Gospodarske zadruga poštinih nameščenecv ob pičli udeležbi zadrugarjev.

Občni zbor je otvoril predsednik g. Martinšek, pozdravil navzoče člane, predstavnike sestrskih zadrug in zastopnika ravateljstva. Po kratkem a jasnem orisu delovanja zadruga v pretečenem poslovnem letu je podelil besedo tajniku g. Slamiču, ki je podal natančno poročilo celoletnega zadruga dela in truda za čim večjo gospodarsko osamosvojitve. Radi pogostih selitev krojačnice in čevljarne je bilo treba razmišljati o stalnejšem lokalu, kjer bi bili združeni vsi zadruga poslovnih prostori, delavnica in pisarna. Po zaslugi g. direktorja Gregoriča je zadruga smela adaptirati bivše kegljišče za poslopijem poštne ravateljstva, kamor so se letos preselili vsi zadruga delavni prostori. Zadruga je letos ustanovila tudi posojilnico in hranilnico, kjer dobijo zadruga člani v nujni potrebi tudi denarna posojila proti odplačevanju na obroke. Zelo priporočljiva je tudi ideja štedenja malih hranilnih vlog, ki omogoča tudi slabše situiranim poštinih nameščenecv skromne letne prihranke. Blagajnik g. Junc je poročal članstvu, da je imela zadruga 4.781.858.66 Din prometa in 5870.83 Din čistega dobička. Adaptacija novih prostorov je stala okroglo 30.000 Din. — O razdelitvi dobička naj odloči občni zbor. Soglasno se sprejme predlog g. Čeha, da odpade na zadruga rezervni sklad 2870.83 Din, podpornemu fondu se nakloni 2000 Din in »Poštnem domu« kot prvi kamen 1000 Din. Iz podpornega fonda se bodo delile podpore vdovam in sirotam umrlih zadruga članov. Predsednik nadzorstva g. Čeh, poroča, da je nadzorstvo pregledalo vse zadruga knjige in jih našlo v najlepšem redu. Zato predlaga, da se izreče načelstvu za njegovo požrtvovalno delo priznanje. Absolutorij in priznanje občni zbor soglasno sprejme.

Pri volitvah je bila soglasno sprejeta naslednja odborniška lista: načelstvo: gg. Boh Anton, Ban Martin, Čampa Joško, Erker Julij, Junc Ivan, Martinšek Franjo in Slamič Vinko; nadzorstvo: gg. Apih Karel, Čeh Dragotin, Gruden Martin, Hribar Gregor in Jerkič Karel; za namestnike načelstva: gg. Pipan Franc, Hoffman Edvard in Bizovičar Josip.

Pri slučajnostih se je oglašil tudi navzoči predsednik želez. nabavljalne zadruga g. Čerček, ki je podal različne strokovne nasvete in želel zadruga obilo uspehov. V debato, ki se je razvila po govoru zastopnika poštne ravateljstva g. tajnika Peršiča, so se obravnavala razna notranja zadruga vprašanja in naloge, ki čakajo bodočnosti. S tem je bil dnevni red izčrpan, nakar zaključil predsednik občni zbor ob 16.30 uri.

Konstituiranje načelstva in nadzorstva.

Na prvi seji gospodarske zadruga dne 14. februarja se je sestavilo načelstvo takole: pred-

sednik Martinšek Franjo, tajnik Erker Julij, blagajnik Ban Martin. Nadzorstvo pa je izvolilo za svojega predsednika Dragotina Čeha, in tajnika Gregorja Hribarja. Na tej seji je načelstvo izbralo tudi 4 gospodarje, kojih naloga je, da proučavajo v njihov delokrog spadajoče zadeve in o njih obveščajo načelstvo ter s tem razbremenijo funkcionarje glede dela in odgovornosti.

Odbori odsekov (2) tvorijo 3 do 5 članov, ki jih je vposlalo načelstvo in nadzorstvo tako, da so v vsakem odseku zastopani člani načelstva in nadzorstva. Sklenilo se je, da se vrše seje načelstva odslej vsak drugi torek.

Kopalne karte.

Za člane gospodarske zadruge veljajo od 1. januarja t. l. dalje za kopelji v hotelu Slon sledeče cene: parna kopelj 10 Din, kadna kopelj I. razr. 8.50 Din, II. razr. 6.50 Din, pršna kopelj 4 Din. Kopalni čas: torek, četrtek in petek od 8. do 17. ure. Izkaznice se daje pri zaupnikih zadruge (za ravnateljstvo g. Čeh, za Lj. 1 g. Junc, za Lj. 2 g. Martinšek). Uprava kopelji v palači okr. urada za zavarovanje delavcev je na našo prošnjo za znižanje cen kopelji našim članom odgovorila, da more dati samo abonentske bloke, ki jih dobi lahko vsakdo in ki ne pomenjajo za naše člane nobene ugodnosti.

Likvidacija društva poštinih upravnikov. Na obnem zboru »Društva poštinih upravnikov«, ki se je vršil 6. marca v Celju, se je sklenilo, da se društvo razpusti in da pristopijo njegovi člani v Obl. organizacijo ozir. njeno uradniško sekcijo. Pozdravljamo ta korak tovarišev upravnikov, ki so prišli do spoznanja, da moremo samo v skupnosti in slogi kaj doseči.

Velikonočna gnjat.

V svrhu dobrega in cenejšega nakupa velikonočne gnjati je načelstvo na seji dne 1. marca sklenilo tudi letos posredovati članom nabavo gnjati pri tukajšnjem mesarju Novljanu, stojnica na Vodnikovem trgu. Pogoji za nabavo so: 1. vsak interesent prejme nakazilo pri naslednjih članih združnega vodstva: Martinšek Franjo za Ljubljano 2, Ban Martin in Hoffman Edvard za Ljubljano 1, Čeh Dragotin za ravnateljstvo. 2. Nakazilo, na katero izroči trdka kupecu blago, ostane pri njej. 3. Račun dobavitelja poravnava zadruga takoj po predložitvi, član sam pa poravnava znesek neposredno zadrugi brez vsakega prebitka v dveh do treh mesečnih obrokih. Cene gnjati in drugih mesnih izdelkov so dnevne.

Osebnosti.

Postavljeni: Bivši poštar VI. razr. Franc Turk za pb. ur. II/4 na Ljubljani 1; za služitelje Stanislav Moravec pri III. ter. t. t. sekc. v Ljubljani, Lenart Poročnik v Dravogradu, Ivan Bakan v Belčinih, Karel Štavlje v Vojniku, Vinko Prijol v Ivanjkevcih, Josip Prinčič v Starem trgu pri Raketu; za pogod. poštarja Štefanija Sicherl v Trzinu, za dnevničarje Josip Zupančič v Trebnjem, Martin Kovač v Sv. Pavlu pri Preboldu in Josip Resnik v Šoštanju.

Napredovali: Pb. ur. II/3 Ivan Mlač in pb. ur. II/2 Janko Cizelj-Allesch za tajnika pri ravnateljstvu; pb. ur. II/2 Jakob Kobe za upravnika II/1 pošte Ljubljana 1, Ivan Čof, uprav. II/2 pošte Kranj, za uprav. II/2 pošte Ljubljana, Ant. Boc pb. ur. II/2 v Celju za uprav. II/2 pošte Celje, Anton Klemenčič pb. ur. II/2 v Mariboru 1 za uprav. II/2 pošte Maribor 1, pb. ur. II/5 Elizabeta Hrovat na Ljubljani 1 za pb. urad. II/4. — Pismoonoše (zvaničniki) 2. skup. Ivan Skoliber v Ormožu, Franc Suštar na Ljubljana 1, Ivan Požeg, Ivan Travnšek in Franc Dobrila na Mariboru 1 za poduradnike 1. skup.; Mihael Gorjanc, Matija Škoflek in Jakob Čokan v Celju, Ivan Mervič in Julij Gliha na Ljubljani 2, Franc More v Borovnici, Karel Stojan v Poljčanah, Martin Aubrecht v Žalcu, Franc Jamšek v Moravčah, Martin Mlakar v Krškem, Josip Noč v Kočevju, Franc Petrovič v Pragerskem, Ivan Udovč v Sevnici, Josip Thelien v Kočevju, Marko Gutman v Toplicah, Avgust Vogelari v Zg. Sv. Kungoti, Anton Eržen v Medvodah, Josip Fojkar v Dol. Logatcu, Franc Mrak v Litiji, Ludvik Šunko v St. Ilju v Slov. gor., Rudolf Eppeh v Kočevju, Ivan Kovačič v Mokronogu, Anton Grims v Škofji Loki, Anton Krajnc v Sv. Juriju ob juž. žel., Anton Udri na Javorniku, Fran Poljanec v Škofji Loki, Ivan Mivšek v Gor. Logatcu, Anton Maček v Dol. Logatcu, Anton Rich-

teršič v Slatini Radenci, Franc Šiško v Krškem, Martin Weber v Žalcu, Anton Jagodič v Rogoški Slatini, Franc Kavčič v Laškem, Franc Strojnik v Brežicah, Franc Mikec na Ljubljani 1, Josip Poš v St. Ilju v Slov. gor., Franc Šoštar v Juršincih, Florjan Božič v Trzinu, Martin Klančnik v Rečici na Paki, Adolf Plaper v Novem mestu in pom. kond. 2. skup. Jakob Vouk na Ljubljani 2 — vsi za pomožne konduktarje 1. skupine. Čuvar tt. 1. 2. skup. Ludvik Race v Kranju za nadzornika tt. 1. 1. skup. in pismoonoša 2. skup. Jakob Smolnikar pri ravnateljstvu za zvaničnika 1. skup.; zvaničniki 3. skupine Vinko Trček, Ivan Hren, Alojzij Stucin, Franc Jančič in Andrej Mohorčič na Ljubljani 1, Franc Krajnc, Feliks Kumwald in Anton Hrovat na Mariboru 1, Ivan Cergolj, Josip Biglez in Blaž Črepinšek v Celju, Anton Perušek v Št. urah, Ivan Finžgar v Podnartu, Simon Golinar v Sv. Juriju ob Ščavnici, Stefan Uršič v Središču ob Dravi, Ivan Šeligo v Šmarju pri Jelšah, Bernard Podreberšak v Ptuj in Josip Bohte v Črnomlju — vsi za pismoonoše 2. skupine. Milan Boc v Vranskem, Jakob Erečič v Kostanjevici, Josip Smodej Sevnici in Franc Kac v Pragerskem za čuvarje tt. 1. 2. skupine, Roman Verbanjšček na Mariboru 2, Peter Vovk in Ivan Gyuran na Ljubljani 2 za pomožne konduktarje 2. skupine, Dragotin Rakoš pri ravnateljstvu za zvaničnika 2. skupine in Matko Kucler pri ravnateljstvu za teh. delavca 2. skupine, Blaž Jagodič v Celju za čuvarja tt. 1. 2. skupine. — Služitelj 1. skup. Filip Zablatnik na Ljubljani 1 za pismoonoša 2. skup. Služitelji 2. skupine Ivan Košir in Miroslav Ferluga na Ljubljani 1, Milan Senekovič in Anton Kramar na Mariboru 2, Anton Potočnik v Ljutomeru, Ivan Urbas v Zagorju ob Savi in Franc Gombocz v Cankovi za zvaničnike 3. skupine.

Vpokojeni: P. tajnika II/2 Anton Wolf in Ivan Bianzani pri ravnateljstvu, upravnik II/1 Josip Vertovec na Ljubljani 1, upravnik II/2 Matevž Pogačnik na Ljubljani 2, Anton Mirnik v Celju in Ivan Velepč v Ptuj, pb. ur. II/2 Mihael Bajd v Kranju, Luka Guzelj na Ljubljani 1, Marija Lilek na Javorniku, Ivan Mermolja na Mariboru 2, Ivan Junc na Ljubljani 1, Franja Šega v Studencu pri Ljubljani, Pavel Ostojčič in Kazimir Beltram na Mariboru 1, podur. 1. skup. Ivan Perdan na Ljubljani 1 in Franc Andrić v Prevaljah, pom. kond. 1. skup. Josip Mahater v Trzinu, Franc Gartner v Novem mestu, Josip Blejec na Ljubljani 1, Ivan Gros in Franc Koštomaj v Celju, čuvar tt. 1. 1. skup. Josip Benkoč pri X. ter. t. t. sekciji v Mariboru in služitelj 1. skup. Marija Sicherl na Ljubljani 1.

Premešeni: Pripr. I/9 Stevan Hadži Slavkovič za ravnateljstva v Ljubljani k ravnateljstvu v Beogradu, pb. uradniki II/2 Mihael Straus iz Rajhenburga na Maribor 2 in Viktor Treven iz Bleda 1 k podružnici poštne hranilnice v Ljubljani, II/3 Alojzij Bizjak z Beograda 2 za upravnika II/3 pošte Domžale, II/4 Rafaela Knapič s Polzele v Celje, Franja Treven z Jesenice na Gor. na Bled 1, Emilija Kettner iz Nove vasi p. Rakeku na Ljubljano 1, Ana Pirc z Ljubljane 2 v Novo vas p. Rakeku, Dora Keržan z Ljubljane 1 na Ljubljano 2, Franjo Zehelj iz Pazariča v Mursko Soboto, Marija Gostič z Ljubljane 1 v Toplice p. Nov. m., Zofija Poljanec iz Toplice p. Nov. m. na Ljubljano 1, Hilda Lichteneker z Ljubljane 1 v Rajhenburg, II/5 Mara Štukelj iz Celja v Slovenjgradec in Hermina Fettich-Frankheim z Ljubljane 1 na Ljubljano 3, telefonistka III/3 Gabrij. Apat iz Celja v Subotico, prip. III/4 Erna Korenini z Ljubljane 1 na Jesenice Gor., Cecilija Mežan iz Murske Sobote v Žiri, Milena Jevnikar z Ljubljane 1 na Ljubljano 7, Anton Tušek z Ljubljane 1 v Podčetrtek, Pavla Kurinčič iz Velenja v Trzinu, Alojzij Pehani iz Trziča v Rajhenburg, zvanič. 3. skupine Alojzija Adamič iz Trziča na Ljubljano 1, Avgust Divjak z Maribora 1 na Zagreb 2, Josipina Jager iz Celja v Sv. Juriju ob juž. žel., Vinko Borštnar z Beograda 2 na Ljubljano 2, Milena Perše z Ljubljane 1 v Rogatec Josip Zitterer iz Sv. Pavla p. Preb. v Celje, Ivan Petauer iz Šmarja pri Jelšah v Rogatec, Josipina Jager iz Sv. Jurija ob juž. žel. v Celje, Aleš Kolenik iz Rimskih Toplic v Celje, služitelj Karolina Hafner z Ljubljane 7 na Ljubljano 1, Ivan Mahkovec z Ljubljane 1 na ravnateljstvo in Martin Bizjak z ravnateljstva na Ljubljano 3.

Poroke: pb. urad. II/4 Marija Vreš iz Maribora 1 z Antonom Kocelijem, Amalija Eisenzopf v Velikih Laščah z Jakobom Gladitschem in pogod. poštarica Vekoslava Baukman v Limbušu z Andrejem Tancerjem.

Služba je prestala: p. b. urad. II/5 Mileni Mursa, prip. III/4 Mateju Rozmanu, zvaničniku Francu Bačnerju, služitelju Francu Lešniku in pogod. pošt. Valentinu Hribarju.

Strokovni izpit za prestop iz pripravne skupine so napravili:

za II. kategorijo:

soglasno: pb. ur. II/5 Jožica Csonka, Justina Marušić, Olga Ropotar, Ljudmila Tomazin, Antonija Črnjač, Mara Zor, Gabrijela Uratarič, Hedvika Kočevar, Tea Kenda, Justina Florjančič, Marija Mrak, Olga Podmenik, Mila Povše, Leopold Sirk in Dana Štirn.

z večino glasov: pb. ur. II/5 Mihaela Vidali, Franja Zgonc, Terezija Zemljak, Mara Dular, Mihaela Killer, Albina Thaler, Marica Strukelj, Mara Sušteršič, Mara Šubic, Matilda Bervar, Frida Hutman, Josip Kamenšek, Mara Kocjančič, Vida Kušar in Mirko Löske.

Za III. kategorijo:

soglasno: prip. III./4 Nikolaj Puhan, Nežika Anderlič, Viktor Rozman, Berta Toplič, Josip Puntar, Milan Erat, Franc Kranje, Pavla Kavčič, Josip Slabina in Stana Zagorjan, zvaničniki Fanika Bombač, Karla Šeme, Jožica Bižal, Josip Hauptman, Terezija Radovan in Mirko Cerkvenik.

z večino glasov: prip. III/4 Marija Kincl, Ana Kramar, Eleonora Ribarič, Nada Tomazič, Avrelija Šafarič, Pavla Anžič, Ema Burdian, Gizela Gumilar, Ana Kokol, Franc Jakopin, Anica Blaznik, Lea Hladnik, Anica Krašovic, Pavla Štok, Franjo Bernot, Zofija Majer, Jurij Banyai, Alojzij Furlan in Silvester Kavčič, zvaničniki Karel Ladstätter, Franja Cingel, Terezija Lovšin, Milena Perše in Ivan Bezla.

Uradni kotiček.

POTNI IN SELITVENI STROŠKOVNIKI.

I. Splošne pripombe.

Pred vsem moramo vedeti, da pritičejo v smislu čl. 45 uradniškega zakona vsakemu državnemu uslužbencu za službeno potovanje oziroma za uradno premostitev, ki se ni izvršila kazensko ali na lastno prošnjo, potni stroški po zakonski uredbi št. 96.000/1920. Ta uredba je objavljena v »Službenem listu« poštnega ravnateljstva v Ljubljani št. 46 iz 1. 1920. Ker se v tej razpravi na to uredbi večkrat sklicujemo, jo bomo imenovali na kratko: U 96.000.

»Uredba o povračilu stroškov državnim uslužbencem ob službenem potovanju in selitvi«, kakor se U 96.000 imenuje, je danes glede na novi uradniški zakon že zelo neprimerna. Razen tega je izšlo od 1. 1920. pa do današnjega dne toliko raznovrstnih tolmačenj te uredbe, da si danes s samo uredbo prav težko pomagamo. Tudi zvanja državnih uslužbencev in pristojbine so se v tem času že precej izpremenile. Vsa ta dejstva mora uslužbenec natančno proučiti, če hoče svoj potni in selitveni stroškovnik vsaj deloma pravilno sestaviti.

Kot pravilo naj velja, da je treba potni stroškovnik po izvršenem potovanju takoj sestaviti in odposlati preko pristojnega urada ravnateljstvu. Takojšnja sestava in predložitev potnega stroškovnika ni sicer nikjer predpisana, priporočamo jo pa zato, ker se pri daljšem odlašanju s sestavo in odpremo potnega stroškovnika rado pozabi. Praksa potrjuje, da mnogo uslužbenec pozabi predložiti potni stroškovnik Na ta način škodijo državni uslužbenci po nepotrebnem sami sebi.

U 96.000 sicer določa vse prejemke, ki gredo državnemu uslužbencu na potovanju in ob selitvi, vendar ta uredba oblasti ne veže, da bi morala uslužbencu stroške sama od sebe povrniti, kakor mu mora n. pr. izplačati vsakega prvega mesečno plačo. Zato mora vsak uslužbenec, ki hoče prejeti povrnjene potne ali selitvene stroške od države, predložiti v zakonitem roku potni stroškovnik s potrebnimi pravilno opremljenimi prilogi.

Zakoniti, danes veljavni rok, v katerem se mora predložiti stroškovnik, znaša največ 6 mesecev. Samo v slučaju, če je prejel uslužbenec v smislu čl. 37 U 96.000 predjem na potne (selitvene)

troške, mora obračunati potni stroškovnik tekom 30 dni, drugače se mu prvi mesec po preteku teh 30 dni odbije ves predjem od njegove mesečne plače (čl. 131 zakona o drž. računovodstvu). Seveda sme tudi v tem slučaju predlagati stroškovnik v roku šestih mesecev, samo predjem se mu odtrga že od prve mesečne plače. Po 6 mesecih brezpogojno ugasne pravica do povračila potnih stroškov. Če pa uslužbenec pri premestitvi v nov službeni kraj ni mogel vzeti s seboj svoje družine in pohoštva, potem se računa rok 6 mesecev za povrnitev potnih stroškov posebej za uslužbenca in posebej za njegovo družino in pohoštvo. Če je prejel tak uslužbenec večji predjem na račun selitve, ga mora vrniti v 30 dneh, ima pa pravico zahtevati nov predjem, kakor hitro more preseliti družino in pohoštvo. (Pt. Vestnik 11/1924, razpis 212 in U 96.000 čl. 36.)

(Dalje prihodnjič.)

Za »Obl. organizacijo ptt. uslužbencev v Ljubljani« izdaja in ureja **Joško Jakše v Ljubljani**. — Za »Narodno tiskarno« **Fran Jezeršek v Ljubljani**.

Dobro in poceni kupite samo:
nogavice, rokavice, palice, dežnike, modno blago, galanterijo, potrebščine za šivilje, čevljarje, kro ače sedlarje in tapeznike, razna mila, kravata pri

JOSIP PETELINC, Ljubljana
ob vodi blizu Prešernovega spomenika,

MARIBORČANI!

Dobro manufakturno blago si ugodno nabavite pri trdki

FRANJO MAJER
MARIBOR, Glavni trg 9.

Ustanovljeno 1852

Ustanovljeno 1888

TEODOR KORN, Ljubljana
Poljanska cesta 8.
(preje Henrik Korn)

krovec, stavlji, galanterijski in okrasni klepar. — Instalacija vodovodov.

Naprava strelododov. Kopališke in klosetne naprave. zdelovanje posod iz pločevine za frnež, barvo, lak n med vsake velikosti kakor tudi posod (škateji) za konzerve.

A. & E. SKABERNE

Dobro! priporoča svojo veliko zalogo manufakturnega blaga **Poceni!** po najzmernejših cenah.

LJUBLJANA, MESTNI TRG 10

R. Miklauc — „pri Škofu“

Lingarjeva ulica

LJUBLJANA

Pred škofijo

nudi cenjenim poštnim uslužbencem iz svoje bogate zaloge za pomladansko sezijo moškega sukna, kamgarna, koverkota, ševjota, najnovejše volneno blago za ženske obleke in plašče, svilo, popeline, trikolone in cefirje v najmodernejših barvah in vzorcih, različne kretonne in šifone iz slovitih tvornic B. Schroll za posteljno in telesno perilo, gradelne za madrace, razno podlogo ter drugo volneno in bombažasto blago.

NA OBROKE!

NA OBROKE!

Cene nizke in točne iste kakor proti gotovini!

Samo češko blago.

Najsolidnejša postrežba.

POZOR!

Predno si nabavite manufakturno blago in ako hočete dobro in ne drago to go kupiti, je v Vašem interesu, da si ogledate blago v trgovini

Josip Šlibar - Ljubljana
Stari trg 21 poleg Zalaznika.

Vsi poštni uslužbenci dobijo blago proti plačilu na obroke. Izgotavljajo se obleke po meri po najnovejšem kroju in iz najfine šega angleškega ali češkega sukna.

Največjo izbiro vsakovrsnega usnja, čevljarskih in sedlarskih potrebščin, priporoča

ANDREJ SEVER
v Ljubljani, Stari trg 30.

Ivan Jelačin - Ljubljana

veletrgovina špecerijske in kolonialne robe
Solidna in točna postrežba. Ustanovljeno l. 1888

Za nakup vseh pisarniških potrebščin se priporoča
trdka 50

M. TIČAR, Ljubljana.
Selenburgova ul. 1 in Sv. Petra cesta 26.

Tkalnica platnenega in bombaževga blaga
Siegel & drug d. z o. z. Ljubljana
Dunajska cesta št. 21. Telefon 719.

WIEN

Kal. I. 55.

Brzjavlj: SIGEROS.

SVITAVY

(C. S. R.)

IV. Brunčič & Fr. Rebernik

pleskarja in ličarja

Ljubljana

Ljubljana

Karel Kotnikova ulica

Anton Krisper

Mestni trg 26 - Stritarjeva ul. 3

Prodaja vsake vrste čevljev in galanterijskega blaga po najnižjih cenah

OBLEKE ZA GOSPODE

v izvrstnih kvalitetah priporoča
po zelo znižanih cenah trdka

A. KUNC, LJUBLJANA. Ustanov. leta 1879.

Ljubljanska gradbena družba z o. z.
Ljubljana,

Slomškova ulica 19, telefon 527.

Gradbeno podjetje, tehnična pisarna, parna žaga, tesarstvo za stavbe in pohoštvo.

Leopold Šušteršič

Ljubljana, Dunajska cesta 41.

Splošno sedlarstvo ter specialno lakiranje vseh predmetov v ognju ter zračnim potom.

Poštnim uslužbencem

se priporoča

manufakturna trgovina

M. Feldin, Maribor,

Na obroke brez poviška ceni

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBANČ, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta šte. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah.

Izdelovanje

damske in moške konfekcije

ELITE

družba z o. z.

LJUBLJANA, Prešernova ul. 9.

Prodaja damske, moške in deške

konfekcije

na debelo in drobno.

Prvovrstno izvrševanje po meri.

MESTNA HRANILNICA
LJUBLJANSKA
(GRADSKA ŠTEDIONICA)
V LJUBLJANI

Stanje vložnega denarja preko 20 milijonov dinarjev ali 800 milijonov kron. — Sprejema vloge na hranilne knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Zlasti plačuje za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje možne obresti. — Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kakor kjer koli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem in davčno močjo. Ravno radi tega nalagajo pri njej tudi so- dišča denar mladoletnih, župni uradi cerkveni in občinske občinski denar. — Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar popolnoma varen.